

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3793/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминка Станојевић, председника већа, Бисерка Живановић, Весне Поповић, Божидара Вујичића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1009/19 од 12.11.2019. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1009/19 од 12.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1009/19 од 12.11.2019. године у ставу другом изреке, тако што се одбија жалба тужене и потврђује одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 723/18 од 25.09.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 723/18 од 25.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена на уплату мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду по стопама важећим на дан уплате, за период од априла 2015. године закључно са октобром 2015. године, на износе наведене изреком. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1009/19 од 12.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне

примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...87/18) због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље основана

Тужиља је тужбом од 19.02.2018. године тражила уплату припадајућих доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, тужена обавезана да у корист тужиље уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду ПИО за период април 2015. године – октобар 2015. године, по стопи важећој на дан уплате, с тим што је првостепени суд тужиљи досудио трошкове поступка, док је другостепени суд првостепену пресуду преиначио у овом делу и одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужиље указује на погрешну примену материјалног права у делу другостепене одлуке којом је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да је захтев тужиље за накнаду трошкова овог поступка неоснован. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку о трошковима поступка и на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара на основу Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић